

ANKIETA

„Słownika Polski Walczącej Na Kresach Wschodnich II Rzeczypospolitej”

1. Łukowski Zbigniew ps. Stefan, Stef. Rodzice Wilhelm i Emilia z domu Jagiełłowiczówna.
2. 26 maja 1920 roku w Wiłkomierzu
3. Nie dotyczy
4. Inteligencja pracująca. W 1938 roku matura w Polskim Gimnazjum w Wiłkomierzu. Od października tego roku wyższe studia techniczne w Kownie.
5. Do 10.1940 r. Studia w Kownie. Działalność w Zjednoczeniu Studentów Polaków UWW oraz w polskiej korporacji studenckiej „Lauda” w Kownie Od 17 września 1939 pomoc uchodźcom z Polski i internowanym na terenie Litwy polskim żołnierzom { między innymi tajna dostawa cywilnych ubrań do obozów wojskowych} Od 10.1940 r. w Wilnie. Studia na Uniwersytecie Wileńskim do czasu skreślenia jako Polaka z listy studenckiej i praca w Wilnie kolejno w hotelu „Astoria, w Szpitalu Dziecinnym i na kolei {na dworcu głównym w biurze naczelnika stacji, później na stacji towarowej jako spisywacz wagonów}
6. Od sierpnia 1941 roku do 04.02.1942 w Związku Walki Zbrojnej”
7. Od 04.02.1942 w AK. Zorganizowałem w hotelu „Astoria” dla AK dostawę sprawozdań o ruchu oficerów niemieckich i współdziałałem w powołaniu takiej siatki w innych hotelach Ironią losu było, że w hotelu „Astoria” w tym czasie dyrektorem był Stanisław Zarakowski, późniejszy generał i bezwzględny prokurator PRL Zarako- Zarakowski, oskarżający w zafałszowanych procesach AK i Polskiego Państwa Podziemnego, a recepcjonistą był rtm. Marian Okulicz- Koraryn zasłużony w AK, przyszyły więzień UB.
W czasie pracy na stacji głównej pozyskiwałem blankiety i dokumenty kolejowe. Na dostarczonej przez AK kalce kreślarskiej kreśliłem szczegółowe plany różnych dworców kolejowych. Na skutek zainteresowania AK ruchem niemieckich transportów wojskowych przez Wilno, załatwiłem przeniesienie mnie do pracy na dworcu towarowym w charakterze spisywacza wagonów. Dane o wojskowych transportach, ich rodzaju, uzbrojenia, sprzętu, symbolach i kierunku przekazywałem do pierwszych dni grudnia 1943 roku, gdy szef zawiesił działalność wywiadowczą z uwagi na zaistniałe niebezpieczne aresztowania. Wznowienie działalności miała spowodować osoba z hasłem „Pozdrowienia od stryja z Kowna” Następnej nocy zostałem przez Gestapo aresztowany. Powodem aresztowania było znalezienie u ujętego przez Gestapo, podobno kuriera AK, kartki z moim nazwiskiem i adresem {na szczęście bez pseudonimu}. 22.12.1943 r. zostałem za całe rodzinne złoto wykupiony z Gestapo.
Oznaki dalszego interesowania się mną przez Gestapo spowodowało, że opuściłem po kryjomu swoje mieszkanie i ukrywałem się w Wilnie. Zerwane kontakty organizacyjnego jak wyżej, utrudniły moje starania przedostania się do oddziałów partyzanckich na Wileńszczyźnie, więc w lutym 1944 roku pojechałem na Litwę, gdzie się ukrywałem u krewnych mego przyjaciela. On natomiast miał zapewnić dla mnie zorganizowanie przerzutu do oddziału, w którym miał właśnie zacząć służbę. Umówionego sygnału nie otrzymałem. Po wojnie dowiedziałem się, że przyjaciel zginął Do Wilna wróciłem w październiku 1944 roku. 12 stycznia 1945 roku zostałem aresztowany przez NKWD pod zarzutem należenia do AK Na ten temat prowadzone było śledztwo w więzieniu na Łukiszkach. 22,02 1945 r. zostałem bez wyroku wywieziony do łagru nr. 240/16 w Donbasie.
8. Z przyczyn jak wyżej po 17 lipca 1944 roku nie działałem.
9. Aresztowanie przez Gestapo {06.12. do 22.12.1944}, śledztwo w gmachu przy ul. Ofiarnej w Wilnie. Aresztowanie przez NKWD 12.01.1945 pod zarzutem przynależności

1914

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

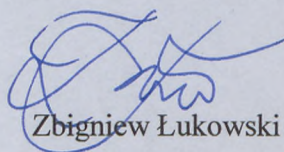
...

...

...

...

- do AK. Śledztwo w więzieniu na Łukiszkach. 22.02.1945 wywóz transportem kolejowym do Donbasu. Od 02.03 1945 w łagrze 240/16. Zwolnienie we wrześniu z uwagi na mój fatalny stan zdrowia. 17 09 1945 dotarłem do Wilna.
10. Inwalidztwo na skutek głodu i ciężkiej pracy w łagrze jak wyżej {serce, kręgosłup i chroniczne zapalenie stawów}.
 11. Od grudnia 1945 roku w Gdańsku. Nauka i dorywcze prace projektowe. Od 07.1947 rozpocząłem pracę w Biurze Odbudowy Portów w Gdyni, a od 1948 r. jako kierownik Oddziału w centrali w Gdańsku Wrzeszczu, a następnie na stanowisku starszego inspektora technicznego w Gdańsku. Od stycznia 1948 roku pracowałem dodatkowo w Biurze Projektów Budownictwa Morskiego w Gdańsku. 13.02,1953 r. uzyskałem dyplom inżyniera. Od 30.09 1955 r. już na pełnym etacie w Biurze Projektów Budownictwa Morskiego w charakterze głównego projektanta i kierownika zespołu, a dodatkowo w Studium Wieczorowym Politechniki Gdańskiej jako prowadzący prace dyplomowe. Od 20.08 1957 w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego na stanowisku głównego specjalisty, oraz dodatkowo na części etatu w Biurze Projektów Pracowni Konserwacji Zabytków w Zespole Sprawdzającym {odbudowa zabytkowych obiektów w Gdańsku i okolicy} Od 1958 r. rzeczoznawca Polskiego Związku Inżynierów i Techników Sanitarnych, od 1962 r. rzeczoznawca wojewódzki, w 1976 roku powołany przez Min. Gosp. Teren. I Ochr. Środ. na rzeczoznawcę budowlanego w specjalności instalacyjno-inżynierskiej
Od 15 12 1980 członek „Solidarności” w B.P.B.K. i członek Komisji Zakładowej do emerytury w 30.12.1981. Od 06.06.1989 r. w Związku Sybiraków. Od 04.04.1992 kombatant.
 12. Za odbudowę portów i Gdańska 23 06 1956 odznaka „Zasłużony Pracownik Morza i 22.02 1957 Srebrny Krzyż Zasługi. 22. 07. 1966 odznaka honorowa „Za zasługi dla Gdańska”. 29.06 74 odznaka honorowa „Za zasługi dla Ziemi Gdańskiej”. 16.05.2000 Odznaka Honorowa Sybiraka
 13. Nie dotyczy
 14. „ „
 15. Nie posiadam.
 16. „ „

Zbigniew Łukowski

